

[H. F. Ulrichsen.]

ditorier at sælge Chokoladevarer ud af Huset, medens de gerne maatte sælge Kager. Nu vedtager man lige det modsatte; nu maa de sælge Chokoladevarer, men ikke Kager. At faa solgt Kagerne har en betydelig økonomisk Interesse for mange Konditorier, ikke mindst, fordi Biografteatrene slutter ved 10—11 Tiden i den sidste Time, og en Bunke Mennesker har Lyst til at gaa ind og købe Kager paa Vejen hjem. De skal nu være forpligtet til at nyde Kagerne paa Konditoriet uden den Te eller Kaffe, som de vilde faa hjemme. I en Række Tilfælde — det ved jeg positivt — begaas der Lovovertrædelser, idet Folk ganske simpelt har Papir med og pakker Kagerne ind, kort sagt, overtræder Loven paa en meget uheldig Maade. Der er i Virkeligheden ikke Spor af Grund til at have en Bestemmelse, som tillader, at de Varer, Konditoren ikke selv har forfærdiget, sælges, medens derimod de Varer, som ikke kan gemmes til næste Dag, som fordærves, hvis de skal gemmes til næste Dag, og saa skal smides væk, ikke maa sælges ud af Huset. Naar det ærede Medlem Hr. Vanggaard siger, at Vedtagelsen af vort Forslag uden Tvivl vilde medføre, at samtlige Konditorier blev tvunget til at holde aabent til Kl. 11 Aften, kan jeg ikke anerkende Berettigelsen af et saadant Standpunkt, for efter min Mening kan de Konditorier, som ikke mener at se deres Fordel ved saaledes at holde aabent en Time ekstra, meget vel lukke Kl. 10 i Stedet for Kl. 11.

Hvad angaar det andet Ændringsforslag, Forslaget om Barbererne, har det ærede Medlem Hr. Vanggaard allerede sagt, at Søndagsbarberingen uden Tvivl møder udstrakt Sympati i store Dele af Befolkningen, og f. Eks. ud fra et rent demokratisk Synspunkt synes jeg, det maatte være naturligt at have en saadan Søndagsaabnings-tid for Barbererne, idet Forholdet jo nu er det, at det er en overordentlig kostbar Historie at blive barberet om Søndagen; Folk, som ikke er Selvbarberere, og som ønsker at blive barberet en af de Søn- og Helligdage, hvor der ikke er aabent — og det er de allerfleste i Aarets Løb —, skal betale op til halvanden Krone for den Fornøjelse, i hvert Fald her i København. Men ogsaa for Barberingens Vedkommende gælder det, at der finder en Række Lovovertrædelser Sted. Navnlig i Provinsen er det saaledes, at man altid kan faa opgivet en Barber, der har aabent, og som Følge af, at Lovovertrædelser der er hyppigere, er det noget billigere at blive barberet paa en Barber-

stue i Provinsen end hjemme i København i den lovbefalede Lukketid. Det er efter min Mening overordentlig mærkeligt, at det skal være forbudt paa Søn- og Helligdage at blive betjent hygiejnisk. Det er oven i Købet saa latterligt, at man her i København ikke har et eneste Sted, hvor man kan blive barberet om Søndagen, medens de enkelte Lande, der ellers har en lige saa haardhændet Lovgivning som Danmark med Hensyn til Søndagsbarberingen, gør Undtagelser for enkelte Barberstuers Vedkommende. I et Land som Finland, hvor man ellers har ret skrappe Bestemmelser med Hensyn til Søndagsbarberingen, er det dog saaledes — det vil de ærede Medlemmer, der skal til interparlamentarisk Kongres i Helsinki, kunne faa konstateret —, at man i hvert Fald paa Hovedbanegaarden kan blive barberet, saa vidt jeg ved til Kl. 10 om Aftenen. Naturligvis vilde en Ændring for Banegaardenes Barberstuer i nogen Grad rette Forholdet, men det naturlige er at give Tilladelse til, at samtlige Barberer maa have aabent, i hvert Fald et vist Antal Timer om Formiddagen.

Naar det siges, at de officielle Organisationer for Mestre og Svende er imod en Udvidelse af Aabningstiden, imod Genindførelse af Søndagsbarberingen, er det vistnok rigtigt. Paa den anden Side tror jeg, man kan sige med nogenlunde Sikkerhed, at Organisationernes Standpunkt ikke svarer til Flertallet af de enkelte Medlemmers Standpunkt. Der er overordentlig mange, baade Barbermestre og Medhjælpere i Faget, der, naar man taler med dem paa Tomandshaand, erklærer, at de er overmaade interesseret i at faa genindført Søndagsbarberingen, for vi ved alle sammen, at det, der ødelagde Faget, gjorde det til et usselt lønnet Fag, var Søndagslukningen, som gav Selvbarberingen et mægtigt Skub fremad. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at jeg i hvert Fald personlig naturligvis meget gerne vilde være med til Lovgivningsforanstaltninger, der sikrede Medhjælpere, som paa Grund af dette Forslag eller Forslag af lignende Karakter maatte faa udvidet Arbejdstid i Forhold til nugældende Regler, den fornødne og den til moderne Opfattelse svarende Frihed paa anden Maade; f. Eks. ved et tilsvarende eller større Antal Fritimer paa andre Tider af Ugen.

Det er altsaa ud fra disse Synspunkter: af Hensyn til de paagældende Fag og af Hensyn til sund Fornuft, at vi har tilladt os at stille de nævnte Ændringsforslag.